

- 2) Ar valstybė narė gali apriboti apmokestinamojo asmens teisę taikyti Direktyvos 132 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą neapmokestinimą, jeigu apmokestinamasis asmuo įvykdė visus reikalavimus dėl neapmokestinimo taikymo savo valstybėje narėje, tačiau kitų grupės narių valstybių narių nacionalinės teisės aktuose minėta nuostata buvo perkelta su suvaržymais, kurie riboja kitų valstybių narių apmokestinamųjų asmenų galimybę savo valstybėje narėje taikyti atitinkamą neapmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu?
- 3) Ar Direktyvos 132 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą neapmokestinimą galima taikyti paslaugoms jų gavėjo, kuris yra pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas, valstybėje narėje, jeigu paslaugų teikėjas, kuris yra pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas, kitoje valstybėje narėje taikė pridėtinės vertės mokesčių šioms paslaugoms pagal bendrąją sistemą, t. y. taip jas pripažino paslaugomis, už kurias pridėtinės vertės mokestis mokėtinas gavėjo valstybėje narėje pagal Direktyvos 196 straipsnį?
- 4) Ar „nepriklausoma asmenų grupė“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 132 straipsnio 1 dalies f punktą, turi būti laikoma atskiru juridiniu asmeniu, kurio egzistavimas turi būti įrodytas konkrečia sutartimi dėl savarankiškos asmenų grupės sudarymo?

Jei atsakius į šį klausimą paaiškėtų, kad savarankiška asmenų grupė neturi būti laikoma atskiru subjektu, ar galima teigti, kad savarankiška asmenų grupė yra grupė susijusių įmonių, kurios, vykdydamos įprastinę veiklą, viena kitai teikia paslaugas siekdamos užtikrinti komercinės veiklos vykdymą, ir ar tokios grupės egzistavimas gali būti įrodytas sudarytomis paslaugų sutartimis arba sandorių kainodaros dokumentu?

- 5) Ar valstybė narė gali apriboti apmokestinamojo asmens teisę taikyti Direktyvos 132 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą neapmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu, jeigu apmokestinamasis asmuo operacijoms taikė antkainį, laikydamasis teisės aktų dėl tiesioginio apmokestinimo valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs?
- 6) Ar Direktyvos 132 straipsnio 1 dalies f punkte numatytas neapmokestinimas gali būti taikomas paslaugoms, kurios gaunamos iš trečiųjų šalių? Kitaip tariant, ar savarankiškos asmenų grupės narys, kaip tai suprantama pagal minėtą Direktyvos nuostatą, grupės viduje teikiantis paslaugas kitiems tos grupės nariams, gali būti trečiosios šalies apmokestinamasis asmuo?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1)

**2015 m. liepos 3 d. Prancūzijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. balandžio 16 d.
Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-402/12 Carl Schlyter/Europos
Komisija**

(Byla C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Prancūzijos Respublika, atstovaujama G. de Bergues, D. Colas, F. Fize

Kitos proceso šalys: Carl Schlyter, Europos Komisija, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė

Apeliantės reikalavimai

Prancūzijos vyriausybė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2015 m. balandžio 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-402/12, *Carl Schlyter/Komisija*, kiek juo nuspręsta panaikinti 2012 m. birželio 27 d. Europos Komisijos sprendimą dėl atsisakymo per *status quo* laikotarpį leisti susipažinti su išsamia nuomone, susijusia su reglamento dėl metinės nano dalelių būsenos medžiagų deklaracijos turinio ir pateikimo sąlygų projektu (2011/673/F), apie kurį Prancūzijos valdžios institucijos jai pranešė pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką⁽¹⁾, iš dalies pakeistą 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį 2015 m. liepos 3 d. pateiktu apeliaciniu skundu Prancūzijos vyriausybė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2015 m. balandžio 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-402/12, *Carl Schlyter/Komisija* (toliau – skundžiamas sprendimas).

Savo apeliacinį skundą Prancūzijos vyriausybė grindžia vieninteliu pagrindu.

Šiuo apeliaciniu skundu Prancūzijos vyriausybė iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai kvalifikavo 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką (toliau – Direktyva 98/34), numatytą procedūrą ir kai pritaikė 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais⁽²⁾ (toliau – Reglamentas Nr. 1049/2001) 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą išimtį dėl tyrimų tikslų apsaugos.

Pirma, Prancūzijos vyriausybė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atsisakė Direktyvoje 98/34 numatytą procedūrą laikyti tyrimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką.

Šiuo klausimu Prancūzijos vyriausybė nurodo, pirma, kad tyrimo sąvokos apibrėžimas, kurį Bendrasis Teismas pateikė skundžiamame sprendime, neparemtas jokiu Reglamente Nr. 1049/2001, Direktyvoje 98/34 ar teismo praktikoje pateiktu apibrėžimu.

Taip pat, antra, toks apibrėžimas nesuderinamas su sprendimu, kurį Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) įtvirtino 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendime *Spirlea/Komisija*, priimtame byloje T-306/12. Pastarajame sprendime Bendrasis Teismas pripažino, kad vadinamoji „EU Pilot“ procedūra gali būti laikoma tyrimu, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką. Prancūzijos vyriausybės teigimu, vadinamosios „EU Pilot“ procedūros tikslai ir eiga labai panašūs į Direktyvoje 98/34 numatytos procedūros tikslus ir eigą.

Trečia, jeigu Teisingumo Teismas patvirtintų skundžiamame sprendime pateiktą tyrimų apibrėžimą, Prancūzijos vyriausybės tvirtina, kad Direktyvoje 98/34 numatyta procedūra bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į jos tikslus ir eigą, patenka į tokios sąvokos taikymo sritį.

Antra, visų pirma Prancūzijos vyriausybė mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai papildomai nusprendė, kad net jeigu Komisijos pateikta išsami nuomonė yra tyrimų, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, dalis, tai nebūtinai reiškia, kad atskleidus šio dokumento turinį pažeidžiamas Direktyvoje 98/34 numatytos procedūros tikslas.

Šiuo klausimu Prancūzijos vyriausybė nurodo, kad nei savo ieškinyje, nei dublike, nei pastabose, kurias pateikė dėl įstojusių į bylą šalių pareiškimų, ieškovas nenurodė argumento, kad tuo atveju, jeigu būtų laikoma, kad Direktyvoje 98/34 numatyta procedūra priskiriama prie tyrimų, atskleidus ginčijamo dokumento turinį nebūtų padaryta žala tokių tyrimų tikslui.

Taigi, atsižvelgdama į tai, kad Bendrojo Teismo papildomai iškelto pagrindo ieškovas nenurodė, ir į tai, kad šis pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo turinio teisėtumu, Prancūzijos vyriausybė mano, kad skundžiamo sprendimo 84–88 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai šį pagrindą nurodė savo iniciatyva.

Antra, skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, kad Direktyvoje 98/34 numatyta procedūra siekiama užkirsti kelią tam, kad nacionalinės teisės aktų leidėjas priimtų nacionalinį techninį reglamentą, kuris vidaus rinkoje sukeltų kliūčių laisvam prekių ar paslaugų judėjimui arba paslaugas teikiančių ūkio subjektų išsisteigimo laisvei (skundžiamo sprendimo 85 punktas).

Prancūzijos vyriausybė mano, kad taip Bendrasis Teismas siaurai aiškino Direktyvoje 98/34 numatytos procedūros tikslą.

Iš tiesų, Prancūzijos vyriausybės nuomone, be nacionalinių taisyklių atitikties tikslo, Direktyvoje 98/34 numatyta procedūra siekiama ir tikslo užtikrinti tam tikrą Komisijos ir atitinkamos valstybės narės dialogo kokybę.

⁽¹⁾ OL L 204, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337.

⁽²⁾ OL L 145, p. 43. 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t. p. 331.

**2015 m. liepos 6 d. Arbetsdomstolen (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
*Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB***

(Byla C-336/15)

(2015/C 311/34)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbetsdomstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Unionen*

Atsakovės: *Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB*